

6

červen
2012

Košířský farní list

ČERVEN

V EUCHARISTICKÉ OBĚTI A V EUCHARISTICKÉM OBJETÍ

V polovině minulého měsíce jsme prožili v kostele sv. Jana Nepomuckého první svaté přijímání čtyř dětí naší farnosti. Drahoš, Jindřiška, Matěj a Kateřina byli přijati do „eucharistické rodiny“ církve, která se raduje z tohoto nového přírůstku.

Jsme však už v dalším kalendářním měsíci, který je nazván podle slavnosti Božského srdce Páně, ale letos bude spojen také se slavností Těla a Krve Páně, která bude následovat den po slavnosti velkého eucharistického ctitele sv. Norberta.

Eucharistie působí jako nejblahodárnější duchovní zdroj v tomto našem pozemském životě. Je to „nebeský chléb“, kterým jsou posilováni a živeni pozemšťané. Má v sobě veškerou líbeznost, či lahodnost, protože je skutečným zpřítomněním Pána Ježíše. Jako měli izraelité na poušti manu, která jim zajišťovala každodenní existenci v tvrdých životních podmínkách, tak je nám poskytnut nebeský pokrm – chléb náš vezdejší, díky kterému můžeme být dokonce denně uspokojováni a dostatečně posílení a vybaveni pro naše poslání a denní úkoly v tomto světě.

Pán Ježíš volil naprosto jednoduchý a srozumitelný způsob, jak zůstat mezi námi i po svém nanebevstoupení. Zjevil své eucharistické tajemství „maličkým“, tedy pokorným, kteří si jsou schopni připustit svou naprostou křehkost a úplnou závislost na Dárci a Živiteli. Jsou v postavení božího dítěte, které není schopno si opatřit pokrm a nápoj samo, ale zcela závisí na tom, kdo se o něho postará. A tak otevírá svá ústa k přijetí nejvzácnějšího daru.

„Ten, kdo Pána Ježíše přijímá, je živým údem Jeho Těla, protože eucharistie je také obětí církve, která má účast na oběti své Hlavy. Církev je s Kristem sama celá obětována. Spojuje se s jeho přímlovou u Otce za všechny lidi. V eucharistii se stává Kristova oběť také obětí údů jeho Těla. Život věřících, jejich chvála, jejich utrpení, jejich modlitba, jejich práce jsou spojeny s Kristovou chválou a modlitbou, s jeho utrpením a prací i s jeho bezvýhradnou obětí a tím získávají novou hodnotu. Kristova oběť, přítomná na oltáři, poskytuje všem generacím křesťanů možnost být spojeni s jeho obětí“ (KKC 1368).

Tak se každým slavením eucharistie, každou eucharistickou adorací upevňuje naše osobní pouto s Kristem, stáváme se více jeho bratry a sestrami a jeho láska a radost mohou ve větší míře růst

v našem srdci. Jako se díky pokrmu a nápoji rozvíjí do své zralosti a dospělosti lidské tělo, tak je tomu i s naším vnitřním životem, který je vyživován eucharistickým pokrmem a nápojem.

„Co působí hmotný pokrm v našem tělesném životě, to podivuhodným způsobem uskutečňuje přijímání v našem duchovním životě. Přijímání těla vzkríšeného Krista, „Duchem svatým oživaného a oživujícího“, uchovává, rozmnožuje a obnovuje milost přijatou při křtu a dává jí růst. Růst křesťanského života vyžaduje, aby byl živen eucharistickým přijímáním, chlebem našeho putování až do chvíle smrti, kdy nám bude dán jako pokrm na cestu (viaticum).“ (KKC 1392)

Hodně se mluví o nezdravé výživě, závadných potravinách, které ohrožují člověka naší pře-technizované civilizace. Lidé jsou varováni před škodlivými látkami.

Člověk by si však měl dát záležet na výběru duchovního pokrmu, nenechat se zahltit tím, co spíše otravuje a zatěžuje naše srdce a tak se nestává svatyní, ale jakousi popelnicí pro nejrůznější odpadky. Dennodenně na nás chrlí media tuto záplavu, před níž je třeba se bránit a moudrým postupem jí čelit. Člověk má svobodnou možnost vybrat si hodnotnou, vydatnou a ušlechtilou duchovní stravu. Nemusí si nechat vnutit roli pasivního konzumenta. „Život je krátký, a tak si ho co nejvíce užij“, hlásají milovníci rozkoší a zábavy všeho druhu. Ten, kdo však žije z Boha, je zbožný. Žije z Krista, zvláště přítomného v eucharistii, a tak je Kristův – kristovec – křesťan. Jen v Něm je možné najít pokoj, radost a trvalé štěstí. Nepokojné, hladové a žíznivé zůstává naše srdce, i kdyby zakoušelo všechny možné slasti tohoto světa, dokud v Něm nespočine.

„Přijímáním vzrůstá naše spojení s Kristem. Přijímat tělo Páně při přijímání přináší jako hlavní plod důvěrné spojení s Ježíšem Kristem. Pán totiž řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm“ (Jan 6,56). Život v Kristu má svůj základ v eucharistické hostině: „Jako mne poslal živý Otec a já žiji

z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne“ (Jan 6,57). (KKC 1391)

„Když o svátcích Pána věřící přijímají tělo Syna, zvěstují si navzájem radostnou zvěst, že je nám darován závdavek života, jako když anděl řekl Marii Magdalské: ‘Kristus vstal z mrtvých! Opravdu již nyní život a vzkříšení jsou uděleny tomu, kdo přijímá Krista.’“ (Fanqith, Syrsko-antiochijské officium, svazek I, mezidobí, 237a-b)

Přijměme tedy Boží pozvání k svatému prožití tohoto eucharistického měsíce června v živém spojení se sv. Norbertem a všemi ostatními horlivými milovníky eucharistického Spasitele.

P. L.

Liturgický kalendář

ČERVEN

1.	pátek	Památka sv. Justina, mučedníka	První pátek v měsíci
2.	sobota	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků	První sobota v měsíci
3.	neděle	Poutní slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	
5.	úterý	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	
6.	středa	Slavnost Sv. Norberta, biskupa a zakladatele řádu premonstrátů	
7.	čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ - doporučený svátek	
9.	sobota	Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve	
10.	neděle	10. neděle v mezidobí	
11.	pondělí	Památka sv. Barnabáše, apoštola	
13.	středa	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	
15.	pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
16.	sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	
17.	neděle	11. neděle v mezidobí	

19.	úterý	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa. Sv. Romualda, opata
21.	čtvrtek	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22.	pátek	Sv. Paulína Nolánského, biskupa
		Sv. Jana Fishera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
24.	neděle	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
27.	středa	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa
28.	čtvrtek	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29.	pátek	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ - doporučený svátek
30.	sobota	Svatých prvomučedníků římských

Oznámení

Noc kostelů

bude v pátek 1. června. Program všech tří košířských kostelů je uveden na vývěškách.

Biblické katecheze

budou pokračovat v sobotu 2. června ve farním sále sv. Jana Nep. po večerních bohoslužbách.

Poutní slavnost farního kostela Nejsvětější Trojice

V neděli 3. června je poutní slavnost farního kostela Nejsvětější Trojice. Odpoledne se koná výprava farníků do sousední smíchovské farnosti sv. Václava, kde bude prohlídka kostela a farní budovy. Sraz účastníků je v 15.00 hod. před kostelem sv. Václava.

Farní výprava

V sobotu 16. června se koná farní výprava do Jiřetína p. Jedlovou a Rumburka. Odjezd autobusu bude v 8.00 hod. od kostela sv. Jana Nep. Je třeba se zapsat v sákrstii.

Koncert pěveckých sborů

V pondělí 18. června vás zvou skautský sbor Cantuta a dívčí komorní sbor Bubureza na koncert k Nejsvětější Trojici od 19h. Vstupné dobrovolné.

Svátost křtu

V neděli 17.6 bude při mši sv. v 9.00 hod. v kostele sv. Jana Nep. udělena svátost křtu Vojtěchovi Maxantovi.

Farní táborák

Tradiční farní táborák se uskuteční u kostela sv. Jana Nep. ve čtvrtek 21. června po děkovné večerní mši sv. na závěr školního roku. Zváni jsou farníci všech věkových kategorií.

Úmysly Apoštolátu modlitby na červen

1. Aby věřící rozpoznávali v eucharistii živou přítomnost Vzkříšeného, který je provází v každodenním životě.
2. Aby křesťané v Evropě znovu objevili svou pravou identitu a podíleli se s větším nadšením na hlásání evangelia.
3. Abychom přijímali svátost biřmování se svobodnou touhou po Duchu Svatém.

Zápis ze schůze výboru Přátel košířských kostelů dne 11. května 2012

Přítomni: P. Lohel, Václav Funda, Václav Dráb, Elena Horáková, Ondřej Vaněček
a host Ing. J. Dajbych

Program:

1. Záležitosti kostelů
2. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostelů

kostel Nejsvětější Trojice

Ing. Dajbych seznámil přítomné s historií a technologií plynového kotle a se správným postupem větrání kostela, a to včetně praktické zkoušky na kotli samém. Přítomným pak také předal přehledně zpracované informace („Posouzení stavu topného agregátu“, „Kdy je vhodné v létě větrat?“, „Návod k obsluze teplovzdušného topení“ a také názorný náčrtek kotle s vyznačením jeho součástí). Vřele děkujeme.

kostel sv. Jana Nepomuckého

Plot povalený vandaly byl opraven a natřen (bratři Drábovi, jimž děkujeme).

2. Farní život a všeobecná rozprava

- Přítomní členové výboru projednávali detaily Noci kostelů 2012, výletu apod.
- Byl stanoven cíl pěšího výletu, který se koná 3. června a zamíří do sousední farnosti sv. Václava na Smíchově.
- Bylo určeno datum táboráku na závěr školního roku na čtvrtek 21. června.
- Příští schůze výboru Přátel košířských kostelů se bude konat druhý červnový pátek, to je 8. června 2012, a to na obvyklém místě a v obvyklou hodinu – v tzv. domečku při kostele Nejsvětější Trojice po mši svaté od 18.30 hodin.

Zapsal Ondřej Vaněček

Svatý John Fisher, biskup a mučedník – památka 22. června

John Fisher se narodil okolo r. 1469 jako nejstarší syn obchodníka z Beverly. Základní vzdělání dostal pravděpodobně ve škole u kostela v rodném městě. V r. 1484 odešel do Cambridge, kde dosáhl hodnosti bakaláře r. 1487, hodnosti magistra (mistra) r. 1491. Krátce nato byl vysvěcen na kněze.

Kolem r. 1500 se stal kaplanem a zpovědníkem Lady Margaret Beaufort, matky krále Jindřicha VII. R. 1501 získal doktorát a byl zvolen vicekancléřem univerzity v Cambridge. Lady Margaret založila v Cambridge dvě koleje a dvě místa profesorů teologie v Oxfordu a Cambridge. John Fisher se stal prvním profesorem v Cambridge.

V r. 1504 se stal biskupem v Rochesteru (východně od Londýna) a zároveň zvolen kancléřem cambridgeské university. Jako biskup se staral o chudé, sám žil velmi skromně. Jeho jedinou radostí byly knihy a studium.

Byl znamenitým řečníkem a držel pohřební řeč při pohřbu krále Jindřicha VII. i Lady Margaret. Byl snad i autorem královského pojednání proti Lutherovi "Assertio septem sacramentorum" z r. 1521, za které dostal Jindřich VIII titul Fidei Defensor (Obránce víry). Tento titul má anglický král dodnes. Byl autorem i dalších spisů proti Lutherovu učení a některé z nich byly použity při jednání Tridentského koncilu.

Pro celou anglickou církev i pro Johna Fishera se stala osudnou nespokojenost krále Jindřicha VIII. se svou manželkou Kateřinou Aragonskou. Už od r. 1527 král vyjednával s papežem, aby prohlásil jeho manželství za neplatné. Papež Klement VII. dal celou záležitost prošetřit a královu žádost odmítl.

Král hledal spojení mezi vyšším anglickým duchovenstvem. Někteří byli ochotni vyjít králi vstříc, ale John Fisher jasně odmítl. Král vypověděl jménem celé země poslušnost Svatému stolci a v r. 1533 uzavřel druhý sňatek s Annou Boleynovou. Pak si dal odhlasovat zákon, že děti z tohoto manželství mají nástupnické právo. Vyzval biskupa Fishera, aby složil přísahu ve smyslu tohoto zákona. Biskup byl ochotný souhlasit s nástupnictvím, ale protože zákon vyhlásil první manželství za neplatné a popíral v této věci papežskou pravomoc, přísahu odmítl. Proto ho uvěznil r. 1534 v londýnském Toweru.

Téhož roku odhlasoval anglický parlament zákon, podle kterého je král hlavou anglické církve. Tím se Anglie formálně odtrhla od římské církve a vznikla anglikánská církev. Tato odluka trvá až dodnes. Přísahu na nový zákon John Fisher opět odmítl. O jeho postavení se dověděl papež Pavel III. a jmenoval ho r. 1535 kardinálem. Doufal, že tak budou brát na biskupa větší ohled. Ale stal se opak. Král dal v červnu biskupa postavit před soud a ten ho odsoudil k smrti, protože obžalovaný znovu odmítl uznat krále za hlavu anglické církve.

Poprava stětím se konala 22. června 1535. Tělo bylo zahrabáno bez pohřbu a hlava naražena na kůl a vystavena 14 dní na londýnském mostě. Pak byla vhozena do řeky Temže.

Blahoslaveným byl prohlášen papežem Lvem XIII. r. 1886 a za svatého ho prohlásil papež Pius XI. r. 1935.

Zachovalo se 26 spisů Johna Fishera, rukopisných i tištěných. Řada z nich byla několikrát vydána.

Svatý Tomáš More, mučedník – památka 22. června

Tomáš More (latinsky Morus) se narodil v Londýně r. 1477 nebo 1478. Byl jediným přeživším synem Sira Johna Morea, právníka, později soudce, z jeho prvního manželství. Jako dítě byl poslán do školy sv. Antonína a ve 13 letech do domácnosti kardinála Mortona, arcibiskupa z Canterbury. Jeho veselá povaha a vynikající intelekt upoutaly pozornost kardinála. Ten ho poslal do Oxfordu r. 1492 a otec ho vybavil skromným zaopatřením. Naučil se řečtinu velmi snadno. Kromě toho studoval také francouzštinu, dějiny a matematiku a hudbu.

Na otcovu žádost se po dvou letech vrátil do Londýna a studium práva dokončil tam. Toužil ale po hlubším životě a uchýlil se na čtyři roky do kartuziánského kláštera, studoval filosofii a teologii. Roku 1503 se Tomáš More vrátil do veřejného života. Byl pokládán za nejlepšího právníka své doby. Roku 1505 se oženil. Měl čtyři děti, ale manželka při porodu čtvrtého dítěte zemřela. Velmi brzy se oženil znovu. Vzal si vdovu o sedm let starší, která byla dobrá hospodyně a byla jeho dětem dobrou matkou. Tomáš dbal na vzdělání dětí. Měly domácího učitele a i sám Tomáš je učil.

R. 1509 zemřel král Jindřich VII. Jeho nástupcem se stal Jindřich VIII. Tomáš se znovu zapojil do veřejných funkcí. V létech 1510 – 1519 byl londýnským soudcem. Mladý král ho r. 1515 pověřil diplomatickým posláním v Nizozemsku. Tam Tomáš napsal proslulou knihu Utopie. V ní vyložil své představy na ideální uspořádání společnosti. (Od názvu knihy pochází slovo utopický ve smyslu ideální, neuskutečnitelný a pod.) R. 1517 byl jmenován královým radcem a r. 1521 mu byl udělen šlechtický titul. A v politické kariéře stále postupoval. Králi pomáhal při sepisování spisu o svátostech, kde bránil katolickou víru proti Lutherovi.

I sám Tomáš napsal některé spisy proti Lutherovu učení a proti jeho anglickým následovníkům.

Král jmenoval Tomáše r. 1529 lordem kancléřem. Bylo to asi jako dnešní ministerský předseda. Zdálo se, že vše je v nejlepším pořádku.

Víme však už, že od roku 1527 král jednal o zrušení svého sňatku. Král se pokoušel získat kancléře v této věci na svou stranu. Tomáš cítil, že napětí roste a proto se r. 1532 vzdal kancléřské hodnosti. A za dva roky se jeho osud spojil s osudem Johna Fishera. Tomáš odmítl přísahat na zákon popírající platnost králova manželství. Byl uvězněn v těžkém žaláři. Činili na něj nátlak pomocí vyhrůzek rodině. Ale Tomáš odolal.

Popravili ho stětím 6. července 1535. Jeho hlavu narazili na stejný kůl, kde před tím byla hlava Johna Fishera. Po měsíci chtěli hodit hlavu do řeky, ale dcera Markéta ji získala a pochovala v hrobce rodiny svého muže. Tělo světce je však nezvěstné.

Blahoslaven a kanonizován byl zároveň se sv. Johnem Fisherem. Jejich památka připadá na stejný den.

Anglický národ přišel o dva vynikající muže. Závěrem snad stojí za to citovat úsměvnou modlitbu sv. Tomáše Mora.

Dopřej mi chuť k jídlu, Pane	A dej mi zdravý rozum, Pane	A dej mi mladou duši, Pane	A dej mi taky humor, Pane
A taky něco, co bych sněd	Ať vidí dobro kolem nás	Ať nenaříká, nereptá	A milost, abych chápal vtip
Dej mi zdravé tělo, Pane	Ať s hříchem nikdy	Dej, ať neberu moc vážně	Ať mám radost ze života
A nauč mě s ním zacházet.	nevyržím	Své malé, pošetil Já.	Ať umím druhé potěšit.
	A napravit jej umím včas.		

Podle R.Ondruše: *Blízki Bohu i ľudom a pramenů z Internetu.*

M.P.

Zprávy z farnosti

Chceme se podělit o velikou radost:

dne 23. května večer se nám v 21.20 hod. v porodnici v Praze - Motole narodila dcera Barborka. Děťátko i maminka jsou v pořádku. Barborka při narození vážila 2850 g a měřila 50 cm. Mlíčko jí moc moc chutná.

Srdečně zdraví
Ondřej & Markéta Vaněčkovi

OKÉNKO VÍRY

LIDSKÉ SPOLEČENSTVÍ

OSOBA A SPOLEČNOST

401. V čem spočívá společenský rozměr člověka?

Člověk má zároveň s osobním povoláním k blaženosti společenský rozměr, který je podstatnou součástí jeho přirozenosti a povolání. Všichni lidé jsou povoláni k témuž cíli, kterým je sám Bůh; existuje jistá podobnost mezi společenstvím božských osob a bratrstvím, které mají lidé mezi sebou vytvářet v pravdě a lásce; láska k bližnímu je neoddelitelná od lásky k Bohu.

402. Jaký je vztah mezi osobou a společností?

Počátkem, nositelem a cílem všech společenských institucí je a musí být *lidská osoba*. Některá společenství, jako rodina a občanská společnost, jsou pro člověka nutná. Přínosná jsou i další sdružení, jak v rámci místních politických společenství, tak na mezinárodní úrovni, pokud respektují zásadu *subsidiarity*.

403. Co znamená zásada subsidiarity?

Podle zásady subsidiarity nadřazená společnost nesmí přebírat úkol, který přísluší společnosti podřízené, nemá zasahovat do jejich pravomocí, ale spíše pomáhat v případě potřeby.

404. Jaké jsou další předpoklady pravého lidského soužití?

Pravé lidské soužití vyžaduje, aby se respektovala spravedlnost a správná stupnice hodnot, která stavi vnitřní a duchovní stránky nad hmotné a pudové. Zvláště tam, kde hřích rozvrací společenské poměry, je třeba vyzývat k obrácení srdcí a k přijetí boží milosti, aby bylo dosaženo společenských změn, které by skutečně sloužily každé osobě a celé osobě. Láska, jež vyžaduje spravedlivé jednání a uschopňuje k němu, je největším sociálním příkázáním.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné